

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Hr. J. S. Foget, om jeg mente, de mindre Landbrugeres Vilkaar var saadan, at de ikke behøver nu at blive støttet fra Statens Side. Jeg skal hertil svare, at saadan som Forholdene er for Tiden, mener jeg ikke, der er Begrundelse for et direkte Statstilskud til Husmandsbruget i al Almindelighed. Det vilde egentlig ogsaa være forfærdeligt, hvis det var nødvendigt, for saa vilde det se meget sort ud for Landbrugets og Samfundets Fremtid.

Jeg vil tilføje, at jeg har paa Regeringens Vegne tilbudt Landbrugsorganisationerne, at vi vil være med til at gennemføre en Ordning, hvorved der indføres konjunkturbestemt Rente for de Landmænd, som har den største Gæld og derigennem de største Vanskeligheder, naar Forrentningsprocenten var lav. I øvrigt mener jeg altsaa ikke, at det kan være nødvendigt at give et direkte Tilskud fra Statens Side til Husmandsbruget.

Formanden: Jeg maa meget advare imod, at man paa dette Stadium af Forhandlingerne begynder at indføre helt nye Spørgsmaal i Diskussionen.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Forskellen mellem det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen og min Opfattelse er, at jeg tror, man gør klogt i fra Regeringens og Lovgivningsmagtens Side at sørge for saadanne Kornpriser, at man vedblivende her i Landet har en Produktion af Korn, der tilfredsstiller Landets Forbrug, i Stedet for at være henvist til Forsyning fra Udlandet. Det skal nemlig nok vise sig, at i det sidste Tilfælde vilde vi komme op paa betydelig højere Priser end dem, vi har i Øjeblikket. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen mener, at man ganske roligt skal lade syv og ni være lige og atter lade Kornproduktionen blive den Underskudsforretning, den har været gennem mange Aar, men saa hævder jeg, at det ærede Medlem og hans Vælgere kan vente en betydelig Mangel paa Korn, og at de Valutareserver, vi har, snart vil forsvinde, fordi de skal bruges baade til Indkøb af Korn og til Raastoffer til de Industri- og Byinteresser, som det ærede Medlem tror at pleje.

Jeg tror, det ærede Medlem skulde revidere sine Betragtninger over dette Spørgsmaal, saaledes at han indser, at hvis vi ikke har en ordentlig Pris paa Korn, vil vi heller ikke kunne bevare Kornavlens, og det tror jeg dog, det ærede Medlem ved nærmere Eftertanke vil mene var i høj Grad uheldigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Løje har Ordet for en kort Bemærkning.

Løje: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har ikke ønsket at svare paa det direkte Spørgsmaal, jeg stillede til ham. Jeg har intet at beklage mig over; jeg forstaa, at der er gode Grunde til, at det ærede Medlem ikke svarer. Efter dette vil jeg gerne fastslaa, at den meget betydelige Stigning af Brødpriserne, som har fundet Sted i Løbet af de sidste 20—30 Aar, en Stigning, der er betydelig større end de Tal, jeg før nævnte, ikke er begrundet i, at det er Landmændene, der har faaet mere for Raavarerne, men skyldes andre Faktorer. Det vil derfor være i høj Grad ønskeligt, om man fra deres Side, som i særlig Grad repræsenterer Byerhvervene, vil vende Blikket andre Steder hen, naar man taler om Brødfordyrere, og ikke tale om, at det er Landbrugene, der fordyrer Brødet, naar der stilles saa beskedne Krav, som der er Tale om i dette Tilfælde.

Formanden: Jeg skal her afbryde Behandlingen af de foreliggende Sager.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, for at han kan faa Lejlighed til at forelægge tidligere anmeldte Lovforslag.

Valdemar Thomsen: Paa min Gruppens Vegne skal jeg tillade mig for det høje Ting at forelægge *Forslag til Lov om Gensynning af Landbrugets Økonomi og til Afhjælpning af Arbejdsløsheden*. Forslaget er forelagt her i Tinget en Gang tidligere, nemlig den 9. Februar 1937, men det fik ikke nogen egentlig Realitetsbehandling. Første Behandling af Lovforslaget foretoges nemlig i en Aftentime under forcerede Forhandlinger umiddelbart forud for Rigsdagens Hjemsendelse. Jeg skulde ikke have noget, i hvert Fald ikke noget særligt, at indvende imod den Maade, Regeringen har